

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de inculpatul Cucos Sergiu și de partea vătămată Murașov Alexandra, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 22 septembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Cucos Sergiu Constantin, născut la 25 august 1978, originar s. Călmățui, r-nul Hîncești, domiciliat mun. Chișinău, str. Costiujeni 3/3, ap. 210.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.12.2014 – 22.09.2015;

Instanța de apel: 16.10.2015 – 16.11.2015;

Instanța de recurs: 05.02.2016 – 18.05.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 22 septembrie 2015, Cucos Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare;

- art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 84 alin. (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui Cucos Sergiu i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 2 (doi) ani închisoare și amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, urmând ca pedepsele să fie executate de sine stătător.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii, a fost suspendată condiționat pentru perioada probațiunii de 2 (doi) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 01 octombrie 2014, aproximativ la ora 16:00, urmărind scopul vătămării intenționate a integrității corporale și a sănătății persoanei, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în apartamentul nr. 11, amplasat pe adresa str. Costiujeni 3/15, mun. Chișinău, inculpatul

Cucoș Sergiu i-a aplicat lui Murașov Alexandra o lovitură cu pumnul în față, în rezultatul căreia ultima a căzut la podea.

În continuarea acțiunilor sale intenționate, inculpatul Cucoș Sergiu, a lovit-o de mai multe ori pe cet. Murașov Alexandra cu capul de podea, iar când ea a încercat să fugă, acesta dorind să o oprească, a apucat-o cu forța de mâna stângă și a răsucit-o, în rezultat cauzându-i părții vătămate, Murașov Alexandra, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2639/D din 27 octombrie 2014, vătămare corporală medie.

Tot el, la 27 septembrie 2014, aproximativ la ora 16:00, conducând automobilul model „Dacia Logan”, n/î K BG 247 și deplasându-se pe str. Calea Ieșilor, mun. Chișinău, ajungând în perimetrului blocului locativ nr. 13 de pe strada indicată, Sergiu Cucoș a fost stopat pentru verificarea actelor de către inspectorul de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP mun. Chișinău, Leca Victor.

În procesul verificării actelor, inspectorul a observat, că inculpatul Sergiu Cucoș, prezenta semne evidente că se afla în stare de ebrietate.

Pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, precum și a naturii ei, conducătorul auto, Sergiu Cucoș, a fost condus la medicul-narcolog din cadrul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, amplasat pe adresa str. Petru Rareș 32, mun. Chișinău, unde el categoric a refuzat de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, fapt confirmat prin conținutul procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 781 din 27 septembrie 2014, prin ce a încălcat cerințele art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere.

3. Inculpatul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea prin care a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie anulată pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În argumentarea cerințelor sale, inculpatul a menționat, că examinarea cauzei în prima instanță a avut loc într-o manieră superficială, fără a fi cercetate toate aspectele importante pentru soluționarea cauzei.

La fel, inculpatul a invocat, că unica încălcare constatată de organul de urmărire penală, este refuzul său de la recoltarea probelor de sânge în vederea stabilirii stării de ebrietate, însă acest refuz a fost motivat prin faptul că la acel moment, el primea un tratament specific bolii de care suferea și a fost preîntâmpinat de medici că folosirea acestor medicamente lasă amprente neînsemnate în sânge.

În opinia inculpatului, aceste aspecte nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei, din care motiv a accentuat necesitatea reexaminării cauzei, or fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport el nu va putea presta munca la care este angajat.

3.1. Partea vătămată Murașov Alexandra, a declarat apel împotriva sentinței, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa maximă cu închisoarea prevăzută de norma incriminată.

În motivarea apelului, partea vătămată a invocat, că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, nu a ținut cont de următoarele circumstanțe, și anume Cucos Sergiu a pătruns în locuința ei aplicând violența fizică, încălcând grosolan ordinea publică, acțiuni care ar putea fi calificate și ca violare de domiciliu, huliganism sau tentativă de viol, deoarece inculpatul striga că a venit să o violeze. Despre intenția inculpatului de săvârșire a infracțiunii de viol, se relevă și din declarațiile martorilor Belibov Silvia și Burțeva Maria.

Prin urmare, a specificat apelanta, că procurorul în condițiile art. 326 Cod penal, urma să modifice acuzarea în sensul agravării, în ședința de judecată.

Totodată, cu referire la personalitatea inculpatului, partea vătămată a evidențiat, că acesta anterior a săvârșit o infracțiune de huliganism pentru care a fost condamnat, ceea ce constituie o circumstanță agravantă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, apelurile au fost respinse ca nefondate și menținută sentința.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a încadrat juridic faptele imputate inculpatului, iar în baza situației de fapt stabilite, just a ajuns la concluzia vinovăției lui Cucos Sergiu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 152 alin. (1), 264¹ alin. (3) Cod penal.

Examinând probatoriul administrat la dosar prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatului Cucos Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, se dovedește prin următoarele probe: declarațiile inculpatului, ale părții vătămate Murașov Alexandra, a martorilor Belibov Silvia, Zaharia Tinca, Burțeva Maria, precum și prin următoarele probe materiale: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii prin care Murașov Alexandra a solicitat tragerea la răspundere penală conform legislației a lui Cucos Sergiu pentru faptul că la 01 octombrie 2014, aproximativ la ora 16:00, fără nici un motiv i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului și a feței, provocându-i astfel mai multe leziuni corporale și fractura de radius pe stânga (f. d. 5, vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 octombrie 2014 și planșa fotografică (f. d. 10-17, vol. II); raportul de constatare medico-legală nr. 5050 din 02 octombrie 2014 (f. d. 27, vol. II); raportul de expertiză medico-legală nr. 2639/D din 17 octombrie 2014 (f. d. 31, vol. II); caracteristica eliberată de Inspectoratul de Poliție Centru prin care s-a stabilit că inculpatul, Cucos Sergiu, la locul de trai de către vecini este caracterizat ca o persoană ce consumă abuziv alcool.

La sectorul de poliție nu a fost supus aducerii forțate și la moment nu este la evidență ca persoană ce duce un mod de viață antisocial, nu consumă substanțe narcotice (f. d. 42, vol. II); revendicarea, din care rezultă că inculpatul Cucos Sergiu, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Hîncești din 29 octombrie 2014, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal (f. d. 43, vol. II); certificatul nr. 1857 din 20 octombrie 2014 a Spitalului Clinic de Psihiatrie conform căruia, inculpatul Cucos Sergiu, nu se află sub supravegherea medicului psihiatru (f. d. 44, vol. II); certificatul nr. 5986 din 14 noiembrie 2014 a IMSP Dispensarul Republican de Narcologie conform căreia, Cucos Sergiu este consumator de substanțe toxice (f. d. 45, vol. II); procesul-verbal de confruntare din 13 noiembrie 2014, între partea vătămată, Murașov Alexandra și inculpatul Cucos Sergiu (f. d. 46-47, vol. II).

Cu referire la vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, instanța de apel a reținut următoarele probe: declarațiile martorilor Timotin Radu, Leca Victor, raportul agentului constatator cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și altor informații despre infracțiuni din 27 septembrie 2014, conform căruia Cucuș Sergiu conducea mijlocul de transport model „Dacia Logan”, n/î K BG 247, fiind suspectat în consum de droguri (f. d. 4, vol. I); procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 27 septembrie 2014, prin care s-a înlăturat de la conducerea vehiculului model „Dacia Logan”, n/î K BG 247, inculpatul Cucuș Sergiu (f. d. 5, vol. I); ordonanța de ridicare din 27 septembrie 2014 și procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, conform cărora de la inculpatul Cucuș Sergiu, a fost ridicat permisul de conducere nr. 046700413 (f. d. 6-7, vol. I); procesul-verbal nr. 781 din 27 septembrie 2014, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, prin care s-a constatat că inculpatul, Cucuș Sergiu, a refuzat examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și prelevarea probelor biologice (f. d. 9, vol. I); copiile permisului de conducere nr. 046700413 și a permisului de conducere provizoriu nr. 013427 din 27 septembrie 2014 eliberat pe numele lui Cucuș Sergiu (f. d. 14-15, vol. I); cazierul contravențional pe numele inculpatului Cucuș Sergiu, conform căruia anterior, acesta a fost tras de mai multe ori la răspundere contravențională (f. d. 16, vol. I); scrisoarea nr. 526 din 15 octombrie 2014 a IMSP Spitalul raional Hîncești și certificatul nr. 471 din 10 octombrie 2014 a IMSP Spitalul raional Hîncești, prin care informează că inculpatul, Cucuș Sergiu, la evidența medicului psihiatru nu se află, însă se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul: alcoolism cronic gr. II mixt continuu. Polinarcomanie (marihuana) (f. d. 17-18, vol. I); revendicarea pe numele lui Cucuș Sergiu și sentința Judecătoria Hîncești din 29 octombrie 2014, prin care Cucuș Sergiu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale (f. d. 19-21, vol. I); procesul-verbal de audiere a bănuitului din 12 noiembrie 2014, prin care Cucuș Sergiu și-a recunoscut integral vina (f. d. 26, vol. I).

4.2. Cu referire la argumentele inculpatului invocate în apel, precum că examinarea cauzei în prima instanță a avut loc în mod superficial, instanța de apel a constatat că acestea sunt neîntemeiate, iar soluția primei instanțe este argumentată.

Versiunea invocată de inculpat cu privire la circumstanțele săvârșirii faptelor, a fost combătută de instanța de apel prin concluziile formulate ca urmare a examinării declarațiilor martorilor Belibov Silvia, Zaharia Tinca și Burțeva Maria.

În ceea ce privește componența de infracțiune prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a specificat, că infracțiunea respectivă este una materială, pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile și existența legăturii cauzale dintre faptă și consecințe.

Astfel, obiectul juridic îl reprezintă relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, iar prin vătămare corporală se înțelege prejudiciul cauzat sănătății, prin dereglarea integrității anatomice a organelor și țesuturilor sau a funcțiilor acestora, provocată de acțiunea diferitor agenți externi mecanici, fizici, chimici, biologici, psihici.

În acest sens, argumentul inculpatului precum că de către prima instanță nu a fost luat în considerație comportamentul neadecvat al părții vătămate, a fost respins de către instanța de apel, în susținerea acestei poziții fiind reținut raportul de expertiză

medico-legală nr. 2639/D din 10 octombrie 2014, potrivit căruia, în urma analizei documentelor medicale prezentate pe numele părții vătămate, Murașov Alexandra, s-a constatat fractura radiusului stâng în loc tipic fără deplasare; echimoze la nivelul feței, torace posterior, brațul stâng, la nivelul piciorului stâng, excoriații la nivelul feței și cotului stâng, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu s-au calificat ca vătămare medie, ceea ce denotă faptul că concluziile date coroborează cu declarațiile părții vătămate care a declarat că inculpatul, Cucuș Sergiu i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și piciorul în regiunea toracelui și a feței, cu declarațiile martorilor Belibov Silvia, Zaharia Tinca și Burțeva Maria, care au declarat că la 01 octombrie 2015, au auzit strigăte și plânsul părții vătămate și au văzut-o pe ultima plină de echimoze și sânge.

Mai mult, martorul Zaharia Tinca, a declarat că a auzit glasul inculpatului, Cucuș Sergiu, în apartamentul nr. 11 amplasat pe adresa str. Costiujeni, 3/15, mun. Chișinău, care aparține părții vătămate, Murașov Alexandra.

De altfel, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a concluzionat și faptul, că inculpatul a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările acțiunilor sale, aceste circumstanțe fiind confirmate și prin tabloul de la locul săvârșirii infracțiunii, fapt confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 octombrie 2014, tabelul fotografic, precum și raportul de constatare medico-legală nr. 5050 din 01 octombrie 2014 și raportul de expertiză medico-legală nr. 2639/D din 10 octombrie 2014.

Argumentul apelantului, precum că mai multe vecine ar fi putut depune mărturie cu privire la comportamentul agresiv al părții vătămate, însă acestea nu au fost audiate, instanța de apel l-a respins ca declarativ, menționând, că la examinarea cauzei nu au fost depistate careva încălcări de procedură la acumularea probelor, declarațiile inculpatului fiind apreciate ca o metodă de apărare.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, instanța de apel a specificat, că argumentele inculpatului precum că declarațiile sale nu au fost verificate, că prin privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport el a fost lipsit de unica sursă de existență, nu pot fi reținute, deoarece au fost înaintate în scop de apărare.

În ceea ce ține de argumentele părții vătămate Murașov Alexandra invocate în cererea de apel cu privire la blândețea pedepsei aplicate inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a specificat, că prima instanță la compartimentul individualizării pedepsei, a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75-78, 90 Cod penal și corect a considerat întrunirea de către inculpatul Cucuș Sergiu a condițiilor necesare pentru dispunerea suspendării executării pedepsei, or, reeducarea acestuia poate fi posibilă și fără izolarea de societate.

5. Inculpatul Cucuș Sergiu, fără a indica un temei concret pentru depunerea recursului din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat hotărârile judecătorești adoptate la caz, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie anulată pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pentru a avea posibilitatea să-și întrețină familia.

În motivarea recursului, cu referire la învinuirea în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, inculpatul a indicat, că la momentul efectuării controlului de către organele de poliție, el a declarat că urmează un tratament pentru afecțiunile sistemului nervos, declarații care nu au fost luate în considerație nici de organul de urmărire penală și nici de instanța de judecată, unica încălcare imputată fiind refuzul său de la recoltarea probelor de sânge în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Relevă, că la examenul medical au fost prelevate și alte probe biologice, în baza cărora se putea stabili faptul dacă el consumase băuturi alcoolice, însă rezultatele acestor analize nu au fost reflectate în materialele cauzei.

Motivează, că refuzul său de recoltare a probelor de sânge se datorează faptului că la acel moment urma un tratament specific, despre care medicii l-au preîntâmpinat că lasă amprente neînsemnate în sânge.

Sușține, că munca pe care o prestează este legată nemijlocit de conducerea mijlocului de transport, iar prin pedeapsa aplicată a fost lipsit de unica sa sursă de existență.

5.1. Partea vătămată, Murașov Alexandra, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile judecătorești adoptate la caz, solicitând casarea acestora în partea stabilirii pedepsei inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa maximă prevăzută de norma incriminată, fără aplicarea art. 90 Cod penal.

În argumentarea cererii de recurs, partea vătămată a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești adoptate la caz, menționând că pedeapsa aplicată este una prea blândă.

Totodată, invocă recurentul, că instanța de apel concluzionând că pedeapsa neprivativă de libertate este echitabilă faptelor săvârșite de Cucuș Sergiu, nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea sa de apel.

Remarcă partea vătămată, că la individualizarea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că Cucuș Sergiu a pătruns în locuința ei aplicând violența fizică, încălcând grosolan ordinea publică, acțiuni care ar putea fi calificate și ca violare de domiciliu, huliganism sau tentativă de viol, or, despre intenția inculpatului de săvârșire a infracțiunii de viol, se relevă și din declarațiile martorilor Belibov Silvia și Burțeva Maria.

Consideră recurentul, că procurorul în condițiile art. 326 Cod de procedură penală, urma să modifice acuzarea în sensul agravării învinuirii, în ședința de judecată.

Totodată, Murașova Alexandra invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și constatarea de către instanțele de fond a circumstanțelor săvârșirii infracțiunii.

Cu referire la personalitatea inculpatului, partea vătămată a evidențiat, că acesta anterior a săvârșit o infracțiune de huliganism pentru care a fost condamnat, ceea ce constituie o circumstanță agravantă.

6. Procurorul, a depus referință pe marginea recursurilor declarate, menționând, că recurenții nu au adus argumente concrete în raport cu temeiul de drept invocat, astfel ambele recursuri fiind pasibile respingerii, deoarece instanțele de fond la stabilirea pedepsei au argumentat suficient soluția adoptată, care corespunde prevederilor art. 75 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursurilor ordinare declarate, se atestă că atât inculpatul Cucuș Sergiu, cât și partea vătămată, Murașov Alexandra, contestă decizia instanței de apel sub aspectul pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

După cum se constată în speță, inculpatul Cucuș Sergiu a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, iar în temeiul art. 84 alin. (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin metoda cumulului total, lui Cucuș Sergiu i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 2 (doi) ani închisoare și amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, urmând ca pedepsele să fie executate separat.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de

acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la compartimentul individualizării pedepselor aplicate, corect a reținut concluziile primei instanțe, care a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, luând în considerație faptul, că în privința inculpatului nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și nici circumstanțe agravante în sensul art. art. 76, 77 Cod penal; personalitatea inculpatului, care a fost caracterizat ca o persoană care consumă abuziv alcool, însă nu se află la evidență ca fiind o persoană care duce un mod de viață antisocial; anterior a fost tras la răspundere penală și contravențională, însă nu are antecedente penale; a săvârșit infracțiuni care fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, respectiv ținând cont de principiile generale ale aplicării legii penale, precum și de explicațiile conținute la pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11 noiembrie 2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” corect a concluzionat, că inculpatul Cucuș Sergiu întrunește condițiile necesare pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, în temeiul art. 90 Cod penal, reeducarea acestuia fiind posibilă și fără lipsirea lui de libertate.

Prin urmare, instanța de recurs conchide, că pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, motiv din care nu pot fi admise argumentele părții vătămate Murașov Alexandra, cu privire la stabilirea pedepsei maxime inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, dar nici argumentele inculpatului prin care se solicită excluderea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Or, în sensul art. 61 Cod penal, pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Instanța de recurs conchide, că argumentele inculpatului cu referire la faptul, că refuzul de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și de la recoltarea probelor biologice se datorează acelui fapt, că la momentul efectuării controlului de către organele de poliție, Cucos Sergiu urma un tratament pentru afecțiunile sistemului nervos și cunoștea că medicamentele lasă amprente neînsemnate în sânge, corect au fost apreciate de instanța de apel ca fiind date în scop de apărare.

În ceea ce ține de mențiunea inculpatului, că totuși la momentul prezentării la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, lui i-au fost prelevate câteva probe biologice, în rezultatul cărora putea fi constatată lipsa stării de ebrietate, dar despre care în materialele cauzei nu sunt menționați, instanța de recurs subliniază, că potrivit procesului-verbal de informare despre finisarea urmăririi penale și prezentare a materialelor din 28 noiembrie 2014, inculpatul luând cunoștință cu materialele de urmărire penală a menționat, că cereri și declarații nu sunt, fapt confirmat prin semnătură (f. d. 40. vol. I).

Cu referire la argumentul părții vătămate, că instanțele judecătorești la individualizarea pedepsei nu au ținut cont de faptul, că anterior inculpatul a săvârșit o infracțiune de huliganism pentru care a fost condamnat, iar acest fapt constituie o circumstanță agravantă, instanța de recurs menționează, că nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse, circumstanță prezentă în speța dată.

Potrivit prevederilor art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei.

Astfel, în sensul prevederilor enunțate, se subînțelege, că antecedentele penale în cazul amenzii se sting odată cu achitarea integrală a sumei amenzii.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin sentința Judecătoriei Hîncești din 29 octombrie 2014, Cucos Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, respectiv pedeapsa este executată, iar antecedentele penale se consideră stinse.

Distinct de cele relatate, Colegiul penal evidențiază, că nici temeiul invocat de partea vătămată Murașov Alexandra, sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu pot constitui temei de admitere a recursului, întrucât recurenta nu a specificat, asupra căror motive invocate în cererea de apel, nu s-a pronunțat instanța.

Totodată, instanța de recurs relevă, că nici argumentele părții vătămate Murașov Alexandra în sensul, că de fapt, inculpatul a avut intenția de săvârșire a unei infracțiuni de viol și nu de vătămare corporală, iar procurorul în condițiile art. 326 Cod de procedură penală, urma să modifice învinuirea în sensul agravării ei, nu pot fi reținute, or, din conținutul normei de drept menționate se subînțelege, că procurorul care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, aducând la cunoștință

inculpatului, apărătorului lui și, după caz, reprezentantului legal al inculpatului noua învinuire. În asemenea situație, instanța, la cererea inculpatului și a apărătorului lui, acordă termen necesar pentru pregătirea apărării de noua învinuire, după ce judecarea cauzei continuă. În instanța de apel, procurorul poate modifica acuzarea în sensul agravării doar în cazul în care a declarat apel.

Față de circumstanțele enunțate, instanța de recurs concluzionează că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Cucos Sergiu și de partea vătămată Murașov Alexandra, iar potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Cucos Sergiu și de partea vătămată Murașov Alexandra, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui ***Cucos Sergiu Constantin***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev